

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Luiza Gafton
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Petrimari Igor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Petrimari Igor
împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Primăria or. Ialoveni cu
privire la anularea hotărârii,

împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au
admis apelurile declarate de către Serviciul Fiscal de Stat și Primăria or. Ialoveni, s-
a casat hotărârea din 17 februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și s-
a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 30 martie 2016 Petrimari Igor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni, solicitând anularea
hotărârii IFS Ialoveni seria AH nr. 0145625 din 17.11.2015 cu privire la executarea
silită a obligației fiscale a contribuabilului, precum și încasarea cheltuielilor de
judecată. Ulterior, la 20.09.2016 reclamantul și-a concretizat pretențiile, solicitând
obligarea IFS Ialoveni de a emite decizia privind stingerea obligației fiscale a
contribuabilului (impozitul imobiliar în sumă de 5553,12 lei, penalitate în mărime
de 1513,90 lei) ca fiind prescrise. (f.d. 42, 74-75)

În motivarea cererii reclamantul a indicat că prin hotărârea IFS Ialoveni seria
AH nr. 0145625 din 17.11.2015 s-a dispus executarea silită a obligației fiscale în
sumă de 7067,02 lei (restanța de plată a impozitului imobiliar în mărime de 5553,12
lei pentru anul 2009 și suma de 1513,90 lei cu titlu de penalitate), prin sechestrarea
bunurilor, care îi aparțin.

Consideră că actul administrativ nominalizat este ilegal în fond, ca fiind emis
contrar legislației fiscale în vigoare, prin care este lezat dreptul său la proprietate
recunoscut de lege.

A menționat că obligația fiscală în sumă de 5775,55 lei pentru anul 2009 a fost
determinată de către Serviciul de colectare a impozitelor din Primăria or. Ialoveni în

luna aprilie 2013, fapt recunoscut prin scrisoarea Primăriei or. Ialoveni nr. 152 din 02.04.2013 și adusă la cunoștința contribuabilului prin prezentarea avizului de plată nr. 5501237175 din 12.04.2013.

De asemenea, determinarea obligației fiscale pentru anul 2009 în luna aprilie 2013 este demonstrată și prin avizul de plată a impozitului imobiliar nr. 5501209764 din 02.04.2012, în care restanțe de plată a impozitului pe aceleași bunuri imobile pentru anii precedenți nu sunt indicate.

Luând în considerație prevederile art. 264 Cod Fiscal, obligația fiscală pentru anul 2009 putea fi determinată în perioada începând cu 15.10.2009 (ultima dată pentru achitarea impozitului pentru anul curent, stabilită în art. 282 alin. (1) Cod Fiscal) și până la 15.10.2012.

Având în vedere depășirea termenului de prescripție de 4 ani pentru determinarea obligației fiscale pentru anul 2009, restanța de plată în sumă de 5775,55 lei, indicată în avizul de plată a impozitului pe bunuri imobiliare pentru anul 2013, a fost corectată de către Serviciul de colectare a impozitelor din Primăria or. Ialoveni prin stingerea acestei restanțe, fapt de care nu a ținut cont organul fiscal la emiterea hotărârii de executare silită a obligației fiscale.

Nefiind de acord cu hotărârea IFS Ialoveni seria AH nr. 0145625 din 17.11.2015, prin cererea prealabilă din 02.02.2016, care a fost lăsată fără răspuns, s-a solicitat anularea acesteia, ca fiind ilegală, emisă contrar prevederilor Codului Fiscal, stingerea obligației fiscale a contribuabilului pentru anul 2009 ca fiind prescrisă.

Prin încheierea din 18 mai 2016 a Judecătoriei Ialoveni s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria or. Ialoveni. (f.d. 64-verso)

Prin hotărârea din 17 februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni s-a admis cererea depusă de către Petrimari Igor. S-a anulat hotărârea Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni seria AH nr. 0145625 din 17.11.2015 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Petrimari Igor, ca fiind ilegală. S-a obligat Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni de a adopta o decizie scrisă cu privire la stingerea obligației fiscale prin prescripție a contribuabilului Petrimari Igor pentru anul 2009, alcătuită din impozitul imobiliar în sumă de 5553,12 lei și penalitatea în sumă de 1513,90 lei. S-a încasat de la Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni în beneficiul lui Petrimari Igor cheltuieli de judecată pentru acordarea serviciilor juridice în mărime de 1500 lei. (f.d. 85,134-138)

Prin Legea nr. 281 din 16.12.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative Serviciul Fiscal de Stat devine succesorul de drepturi și obligații al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și al inspectoratelor fiscale de stat teritoriale.

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile declarate de către Serviciul Fiscal de Stat și Primăria or. Ialoveni. S-a casat hotărârea din 17 februarie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cererea depusă de către Petrimari Igor împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Primăria or. Ialoveni cu privire la anularea hotărârii s-a respins. (f.d. 183, 184-194)

La 23 iulie 2018 Petrimari Igor a declarat recurs împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu

menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe, iar în cazul în care instanța de recurs va fi în imposibilitate de a corecta erorile judiciare, cauza să fie remisă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată. (f.d. 196-199)

În motivarea recursului recurentul a invocat că actul judecătoresc al instanței de apel este ilegal și neîntemeiat, deoarece instanța a interpretat eronat dispoziția art. 264 alin. (1) lit. a) din Codul Fiscal, fiind adoptată o soluție greșită.

Consideră că concluzia instanței de apel privind determinarea obligației fiscale pentru anul 2009 în interiorul termenului de prescripție de 4 ani, reieșind din faptul constatat de instanță că contribuabilul a prezentat organului de administrare publică locală la data de 01.03.2013 actele ce atestă dreptul său de proprietate asupra bunului imobil din str. 31 August nr. 14, or. Ialoveni, este contrară dispoziției art. 264 alin. (1) lit. a) Cod Fiscal.

La 03 septembrie 2018 Primăria or. Ialoveni și Serviciul Fiscal de Stat au depus referințe, solicitând declararea recursului înaintat de către Petrimari Igor inadmisibil, cu menținerea în vigoare a deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 208-209, 211-212)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 10 mai 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 12.06.2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 23 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Petrimari Igor este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Petrimari Igor asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Petrimari Igor, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune :

Recursul, declarat de către Petrimari Igor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Luiza Gafton

Maria Ghervas